Europeiska unionens råd

Bryssel den 12 december 2017
(OR. en)

Interinstitutionellt ärende:
2016/0282B (COD)

15577/17
ADD 3

CODEC 2049
AGRI 688
AGRILEG 249
AGRIFIN 132
AGRIORG 124
AGRISTR 115
VETER 124
PHYTOSAN 27

A-PUNKTSNOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Rådet
Ärende:	Utkast till Europaparlamentets och rådets förordning om ändring av förordningarna (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitiken, (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken, (EU) nr 1308/2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och (EU) nr 652/2014 om fastställande av bestämmelser för förvaltningen av utgifter för livsmedelskedjan, djurhälsa, djurskydd, växtskydd och växtförökningsmaterial **(första behandlingen)** – Antagande av lagstiftningsakten = Uttalande

Europaparlamentets uttalande

- **De nya bestämmelserna om producentorganisationer och konkurrensrätt (samlad marknadsordning)**

Europaparlamentet påminner om att konkurrensregler, enligt artikel 42 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, ska tillämpas på produktion av och handel med jordbruksprodukter endast i den mån Europaparlamentet och rådet beslutar detta, med hänsyn till de mål för den gemensamma jordbrukspolitiken som fastställs artikel 39 i detta fördrag.

I enlighet med det som fastställs i fördraget och Europeiska unionens domstols rättspraxis[1] har målen för den gemensamma jordbrukspolitiken företräde framför målen för den europeiska konkurrensrätten. Jordbruksmarknaderna undantas dock inte från konkurrensrätten. Anpassning av konkurrensreglerna till jordbrukets särskilda förutsättningar är lagstiftarnas, alltså Europaparlamentet och rådet, befogenhet.

Mot denna bakgrund föreslår Europaparlamentet, genom den här förordningen, ett klargörande av förhållandet mellan å ena sidan bestämmelserna i den gemensamma jordbrukspolitiken, särskilt roll och uppdrag för producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer, och å andra sidan tillämpningen av europeisk konkurrensrätt. Ett sådant klargörande behövs med hänvisning till nuvarande oklarheter vad gäller tillämpningen av dessa bestämmelser och är av avgörande betydelse för att kunna uppnå unionens mål att stärka jordbrukarnas ställning i livsmedelskedjan. Europaparlamentets förslag bygger på rekommendationerna i rapporten av den 14 november 2016 från Agri-Market Task Force (AMTF). Rekommendationerna byggde på en rad utfrågningar och bidrag från alla aktörer i livsmedelskedjan: producenter, bearbetningsföretag och återförsäljare.

[1] Domstolens dom, Maizena, C-139/79, EU:C:1980:250, punkt 23; domstolens dom, Tyskland/rådet, C-280/93, EU:C:1994:367, punkt 61.

Europaparlamentet strävar efter att förenkla och klargöra villkoren för hur producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer, i alla sektorer som anges i artikel 1.2 i förordning 1308/2013, kan planera produktionen, släppa ut produkter på marknaden, förhandla om avtal avseende leveransen av jordbruksprodukter samt optimera produktionskostnaderna för sina medlemmars räkning. Dessa uppgifter förutsätter att det finns bestämda metoder, t.ex. interna samråd och utbyte av kommersiell information inom dessa enheter. Därför föreslås att dessa metoder inte ska omfattas av förbudet mot konkurrensbegränsande avtal, som fastställs i artikel 101.1 i EUF-fördraget, och att producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer som utför minst en ekonomisk verksamhet undantas från tillämpning av denna artikel. Detta undantag är dock inte absolut: konkurrensmyndigheterna har fortfarande möjlighet att ingripa om de anser att denna verksamhet sannolikt upphäver all konkurrens eller äventyrar målen i den gemensamma jordbrukspolitiken.

Därmed klargörs rollen och uppdraget för producentorganisationer och sammanslutningar av producentorganisationer samt förhållandet mellan dessa och konkurrensrätten. Utan att det påverkar kommissionens institutionella befogenheter anser Europaparlamentet att de nya bestämmelserna inte kräver något ytterligare klargörande i form av riktlinjer från kommissionen.